

Sevgili Eda haber vermişti
önce yöresinden acıklı bir haber gibi algıladım,
ama mesajın sonunda “Cengiz 10. Yaz Kampında misafirinizdi Hocam”
deyince irkildim, üzüldüm...
Gazetelere baktım, aşağıdaki haber nasıl böyle bir şey olurki şaşkınlığına
neden oldu...

Erzincan'da Ayının Saldırdığı Genç Öldü

13 Temmuz 2016 Çarşamba 11:52

Erzincan'ın Tercan ilçesine bağlı Yaylım köyünde, küçükbaş hayvanları otlatan 20 yaşındaki Cengiz Yıldırım, ayının saldırısı sonucu hayatını kaybetti.

Erzincan'ın Tercan ilçesine bağlı Yaylım köyü Rolan mezrasında dün saat 16.00 sıralarında küçükbaş hayvanları otlatan 20 yaşındaki Cengiz Yıldırım, ayının saldırısı sonucu hayatını kaybetti.

SÜRÜYE SALDIRAN AYIYA MÜDAHALE ETTİ

Tercan'a 50 kilometre uzaklıkta bulunan Yaylım köyünde kendilerine ait küçükbaş hayvanları ormanlık alanda otlatan Cengiz Yıldırım'ın sürüsüne bir ayı saldırdı. Sürüde bulunan bir keçiye saldıran ayıya müdahale eden Cengiz Yıldırım ayının pençeleri altında ağır yaralandı.

HASTANEYE GİDERKEN YOLDA HAYATINI KAYBETTİ

Cengiz Yıldırım cep telefonu ile yakınlarına haber verdi. Sağlık ekiplerinin köye ulaşmasının ardından hastaneye kaldırılmak istenen Yıldırım, yolda yaşamını yitirdi.

ÜNİVERSİTE SINAVINA HAZIRLANIYORDU

Demir ve Zeynep Yıldırım çiftinin 3'ü kız toplam 6 çocuğundan 4'üncüsü olan Yıldırım'ın üniversiteye girmeye hazırlandığı bildirildi. Tercan Devlet Hastanesi morguna kaldırılan Cengiz Yıldırım'ın cenazesi, otopsi yapılmak üzere Erzurum Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Arşive erişmem mümkün değildi, acaba ne var yanımdaki taşınabilir bellekten bakınca

Tercan'dan Tercan Yatılı Bölge Okulundan gelen öğrencilerin içinde Cengiz'i gördüm... Ardından karıştırırken Cengiz'in mektubu ile karşılaştım. O andan itibaren dağılmaya başlıyor insan.

Matematik ve feryaz kampı çok güzeldi
 buraya geldiğim için çok mutluyum gönüllü
 ablalarımız çok iyi orda bizim için
 çok çalışıyorlar. ablalarımız ve abilerimiz
 her gün biraz farklı yerlere götürüyorlar
 onlardan çok mutluyuz artık herkes gitmeye
 başladı biz de pazar günü gidecez
 ama biz burayı çok sevdik özge ablayı
 Efe abiyi ve Deniz ablayı çok sevdik
 ve diğer abi ve ablalarımızı da çok sevdik
 Hoşçakalın ~~belki~~ belki seneye buraya gelmek
 yazar = Cengiz - Yıldırım
 Erzincan - Tercan

Hepsinin hayalleri vardı, hem de çok kuvvetli, iddialı... Çünkü onlar zorluklardan geliyorlardı ve köylerindeki arkadaşlarına örnek olacaktı

Ben burada dostluğun, kardeşliğin ne demek olduğunu buradaki gönüllülerden öğrendim. Buradakiler konularını o kadar sevdi ki hiç ayrılmak istemedim. Ben burada imkansızı yenebileceğimi öğrendim. Hayallerimin peşinden her zaman koşmam gerektiğini öğrendim. Ben ODTÜ'ye gelmeyi çok istiyorum ama bransım daha doğru seçeceğim. Bransım bu okulda yok. Ama Boğaziçi'ne gideceğim. O kadar yüksek hedeflerim var ki ibikle bir profesör olmayı düşünüyorum. Ama önce yükseklere bakmak her zaman iyi değil, en iyiyi düşünmek ve en iyie ulaşmayı düşünmeliyiz. Hiçbir zaman zor diye hayallerimizden vazgeçmemeliyiz. Ben bir gün bir profesörle konuşabilme imkanı bulacağıma inanmazdım. Ama burada profesörlerle tanıştım. Ben kendi adıma konuşsam imkansızla ulaştım. Aslında bir gün çalışırsam ulaşacağıma inanmıyordum. Ben çok kararlıyım her zaman zorlu ayıklayacağım. Her zaman çalışarak herkesin zor dediğine kolay diyeceğim. Ben her zaman en iyi olacağım. Harikâ bauerları derler ya şans olmalı. Ben inanmam önce insan çalışarak zate, kendi şansını elde ediyor. Bir meslek sahibi olmak sananlıkta iğne aramak kadar zor olsa da ben o işi arayıp bulacağım ve sonunda altın büküşü elde edeceğim.

Belki seneye de geliriz demiştik... Biz de Cengiz'e demiştik ki,

"hersene başka kardeşleriniz geliyor... Ama buraya üniversiteyi okumak için gel, bu sefer sen kardeşlerini misafir edersin..."

Ve nitekim Eda ODTÜ'de, Nurşan da Ankara Üniversitesinde istedikleri bölümleri kazanarak Ankara'ya geldiler. 2015-16'da, ikisi de gönüllümüz oldu...

Bu sene sıra Cengiz'de idi...

Ailesinin göz ağrısıydı,
bizim de ilk yar'ımızdı...

*

Ne diyebiliriz koca bir acı'nın ardından...

Bulduğumuz konumumuzu belirleyen birincil etkenin
bizim akıllı zeki olmamızın,
ve çok çalışmamızın değil,
hep hayata şanslı bir başlangıç yapmış olmamızın
daha belirleyici olduğunu anlatır,
ve hayata şanssız başlayanlara karşı
bitmeyecek, sürekli ödememiz gereken bir borcumuzun
olduğunu vurgularız...

Zaman zaman şans verilseydi nerelere gelebilmiş çocukların
çobanların örneğini vurgularız,
Çoban Cengiz de böyle bir örneğin başlangıcındaydı...
13 Temmuz kadar Cengiz bu basamaklarda ilerliyordu
o ailesinin gözbebeği idi
o Yaylım köyünün
belki de Tercan'ın medar-ı iftiharını olacaktı,
belki de...
o YİBO'lu çocukların çektikleri sıkıntıların
nasıl bir meyeveye dönüştüğünü
Devletin YİBO'lara yaptığı yatırımın ülkemize ve insanlığa
nasıl faydalı bir birey haline dönüştürdüğünü gösterecekti...
Annesi Babası, YİBO'daki arkadaşları, öğretmenleri, yöneticileri; onca emeği
veren herkes, ve İLKİYAR'daki abileri ablaları, herkes gurur duyacaktı...

Geçen sene Eda ve Nurşan gelmişti,
sıra Cengiz'de idi...
Ahh Ahh Cengiz Ahhh...

Bu kader böyle mi olmalıydı? Cengiz'in hikayesi böyle mi bitmeliydi?